

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 130: Tâm Khai Niệm Tức, Tắc Toàn Vọng Tức Chân

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

Chánh văn: 【Tâm khai niệm tức, tắc toàn vọng tức chân.】

Hòa thượng giảng:

“Tâm khai” nghĩa là đã khai ngộ rồi, đã giác ngộ, đã thấu suốt, chẳng còn mê mờ nữa. “Niệm tức” là những tâm phân biệt, chấp trước, vọng tưởng đã dứt sạch. Ngay lúc này thì “toàn vọng tức chân”.

Cái “Vọng” đó còn hay không? Vẫn còn. Còn ở đây chính là Chân, mọi thứ hiện hữu đều là Chân. Cũng như khi chúng ta đã hiểu rõ sóng chính là nước, thì không cần phải đi tìm nước ở đâu nữa, bởi sóng chính là nước vậy. Tuy cái tướng vọng vẫn hiện hữu, nhưng trong Kinh Hoa Nghiêm nói rất hay: “*Lý Sự vô ngại*”. Lý là Chân, Sự là Vọng, chúng không chướng ngại lẫn nhau; Chân và Vọng chẳng hề chướng ngại nhau.

Đã là Chân và Vọng không chướng ngại nhau, vậy cái vọng tướng kia có gây chướng ngại không? Cũng chẳng chướng ngại. Đó là “*Sự Sự vô ngại*”, giữa sự tướng với sự tướng cũng chẳng còn chướng ngại nữa, đây mới thực sự gọi là đắc đại tự tại.

Chúng ta ngày nay, giữa Sự và Lý có sự chướng ngại, giữa Sự và Sự lại càng chướng ngại hơn. Đây là đạo lý gì vậy? Là do cái Lý chưa thấu triệt, sự thật chân tướng chưa tường tận, cho nên mới nảy sinh ra biết bao nhiêu hiểu lầm, tạo tác những chuyện oan uổng.

Vốn dĩ thấy đều không có những chuyện này. Nếu chúng ta nói “vốn dĩ có thể tránh được”, thì lời này nghe vẫn còn quá gượng ép. Căn bản là chuyện không hề có, nhưng tại sao lại phát sinh ra lắm chuyện đến thế? Điều là do chưa thấu tỏ cái Lý, chưa minh bạch sự thật chân tướng, không biết được rằng “Toàn Vọng Tức Chân”.